

Zec

Chapter 11

Arabic Interlinear

Reference: Arabic Smith Van Dyck Bible

1 פֶּתַח לְבָנוֹן דַּלְתֵיךָ וְתֹאכְלֵי אֵשׁ בְּאַרְצֶיךָ :
إِفْتَحْ يَا لَبْنَانُ أَبْوَابَكَ وَ-لِتَأْكُلِ النَّارُ فِي-أَرْضِكَ
H3844 H0398 H0784 H0730

1 | أَرزك. ألتار فتأكل لبنان، يا أبوابك افتح

2 יְהִלְלוּ וְלוֹל בְּרוּשׁוֹ כִּי- נִפְלָא שָׁמַרְתָּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲדַרְתִּים אֲדָרְתִּים שְׂדֵדוֹ תִּלְלוּ אֱלֹהֵי בְּשׂוֹן כִּי
يَا-سَرُوشُ لِأَنَّ- سَقَطَ الْأَرْضُ الَّتِي الْعَظِيمَاتِ خَرَبْتِ شَدَدِو تِلْلُو أَلْهِي بِلْوَطَاتِ بَشَانْ كِي
H3213 H1265 H0730 H5307 H0117 H7703 H3213 H0437 H1316 H1347

יָרַד נִזְלָה יַעַר [הַבְּצוּר] (הַבְּצִיר):
نَزَلَ غَابَةَ [الْمَحْصَنَةِ] (الْكَيْفَةِ)
H3381 H1208 H1208

2 | هبط. قد ألتنع أوعر لأن باشان، بلوط يا ولول خربوا. قد ألعزاء لأن سقط، أأرز لأن سرو، يا ولول

3 קָוַל יְהִלְתָּ הָרַעִים כִּי שְׂדֵדָה אֲדַרְתֶּם קוֹל שְׂאֵנַת כַּפְּרִים כִּי שְׂדָד נָאוֹן
صَوْتُ وَوَلَوْلَةَ الرِّعَاةِ لِأَنَّ خَرَبْتِ عَظَمَتُهُمْ صَوْتُ زَيْبِرِ الْأَشْبَالِ لِأَنَّ خُرْبَ كِبْرِيَاءِ
H3215 H7703 H0155 H7703 H7581 H7703 H1347

הַיַּרְדֵּן: ס
الْأُرْدُنُّ: س
H3383

3 | خربت. أأردن كبرياء لأن أأشبال، زمجرة صوت خرب. فخرهم لأن ألعزاء، ولولة صوت

4 כֹּה אָמַר יְהוָה אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל יָרַע אֶת- צֹאן הַהַרְגָה:
هَكَذَا قَالَ يَهُوَهْ إِلَهِي إِرْعَ أَعْتَمَ الدَّبْحِ
H3541 H0559 H3068 H0430 H0853 H6629 H2028

4 | أأذبج غنم «أرع إلهي: أأرب قال هكذا

5 אֲשֶׁר אֲדִינִים קִנְיֵהוֹן יִהְיֶה יְהִרְגוּן וְלֹא יִאֲשְׁמוּ וּמִכְרִיָּהוֹן יִאֲמְרוּ בְּרוּךְ יְהוָה וְנִאֲשְׁרָה וְרַעִיָּהוֹן
الَّذِينَ مُسْتَرَوْهُنَّ يَدْبَحُونَهُنَّ وَيَكْفُرْنَ وَيَلَا يَأْتُمُونَ وَيَبْتَغُوهُنَّ وَيَقُولُ مَبَارَكُ يَهُوَهْ وَ-قَدِ-اَعْتَبَيْتَ وَرَعَايَهُنَّ
H3808 H2026 H3808 H0816 H4376 H0559 H1288 H3068 H6238

לֹא יִחַמְדוּ עֲלֵיהֶן:
لَا يُشْفِقُ عَلَيْهِنَّ
H3808 H2550

5 | عليهم. يشفقون لا ورعاتهم أستغيت. قد أأرب! مبارك يقولون: وبتأعوهم يأتمون، ولا مالكوهم يذبهم أأدين

6 כִּי לֹא אֶחְמָדוּ עוֹד עַל- יִשְׁבִּי הָאָרֶץ נֹאם- יְהוָה וְהָיָה אֲנֹכִי מִמְצִיא אֶת-
لِأَنِّي لَا أَشْفِقُ بَعْدَ- عَلَيَّ- سَكَانَ الْأَرْضِ يَقُولُ- يَهُوَهْ وَ-هَا-أَنَا أَنَا أَسْلَمُ -
H3808 H2550 H5750 H3427 H0776 H5002 H3068 H2009 H0595 H4672 H0853

הָאָדָם הַיִּשְׂרָאֵלִי אִישׁ בֵּי-יָדוֹ רֵעֵהוּ וּבֵי-יָדוֹ מִלְכּוֹ וּבְתוֹתוֹ אֶת- הָאָרֶץ וְלֹא אֲצִיל מִיָּדָם:
الإنسان كل-واحد ب-يد- قريبه و-ب-يد ملكه و-يسحقون - الأرض ولا أنقذ من-يديهم
H0120 H0376 H3027 H7453 H3027 H4428 H3807 H0853 H0776 H3808 H5337 H3027

6 | يدهم.» من أنقذ ولا أأرض فيضربون ملكه، وليد قريبه ليد رجل كل أألنسان، مسلم هأنذا بل أأرب، يقول أأرض، سكان على بعد أأشفق لا لأني

7	וְאַרְעָה ف-رَعِيْثَ	אֶת- -	צֹאן عَنَمَ	הַהֲרִגָה الدَّبْحَ	לָכֵן لِذَلِكَ	עֲנִי مَسْأَلِيْنَ	הַצֹּאן العَنَمَ	וְאָקַח وَ-أَخَذْتُ-	לִי لِي	שְׁנֵי عَصَوِيْنَ	מִקְלוֹת اِثْنَتَيْنِ	לְאֶחָד الوَاحِدَةَ
	H0853	H6629	H2028	H6041	H6629	H3947	H4731	H8147	H0259			
	קְרָאתִי سَمَّيْتُ	נָעַם نُعْمَى	וְלְאֶחָד وَ-الْأُخْرَى	קְרָאתִי سَمَّيْتُ	חֻבְלָא حُبْلًا	וְאַרְעָה وَ-رَعِيْثَ	אֶת- -	הַצֹּאן: العَنَمَ				
	H7121	H5278	H0259	H7121	H0853	H6629						

אֶלְנִעַם. וְרַעִית «חֻבְלָא» אֲלֻאֲחֵרָא וְסַמִּית «נָעַם» אֲלֻאֲחֵרָא פְסִמִית עֲסוּיִן, לְנַפְסִי וְאַחַדְתִּי אֶלְנִעַם. אִזְלִ לְכֻנְהֵם אֲדִבַּח. גְּנִם פְרַעִית

8	וְאֶחָד وَ-أَبْدْتُ	אֶת- -	שְׁלֹשֶׁת ثَلَاثَةَ	הָרְעָה الرَّعَاةَ	בֵּירַח فِي-شَهْرٍ	אֶחָד وَاحِدٍ	וְחֻצָּר وَ-ضَاقَتْ	נַפְשִׁי نَفْسِي	בָּהֶם بِهِمْ	וְגַם- وَ-أَيْضًا-	נַפְשָׁם نَفْسُهُمْ	בְּחֻלְהָ مَلَتْ
	H3582	H0853	H7969	H3391	H0259	H5315	H5315	H1571	H5315			
	כִּי: بِي											

נַפְסֵהֶם. אֵיזְכָרְתִּי בְהֵם, נַפְסִי וְזָאֵת וְאֶחָד, שְׁחַר בִּי אֲלֻתְלַתֵּת אֲרַעָא וְאַבְדַּת

9	וְאֶמְרָא ف-فَلْتُ	לֹא لَا	אַרְעָה أَرَعَى	אַתְכֶם إِيَّاكُمْ	תְּמִתָּה الْمَائِتَةَ	תָּמוּת تَمُوتُ	וְתִנְכַחְדָּת وَ-الْهَالِكَةَ	תִּכְחַד تَهْلِكُ	וְתִנְשָׂאֲרוֹת وَ-الْبَاقِيَاتُ	תֹּאכְלָנָה تَأْكُلُ	אִשָּׁה كُلٌّ-وَاحِدَةَ
	H0559	H3808	H0853	H4191	H4191	H3582	H3582	H3582	H7604	H0398	H0802
	אֶת- -	בְּשָׂר لَحْمَ	רַעוּתָה: صَاحِبَتِهَا								
	H0853	H1320	H7468								

בְּעֻזִּי. «לֶחֶם בְּעֻזִּי אֲלֻבְעֵהָ לְאֻכְלֵהָ וְאַבְעִיָּה לִיבִיד. יַיִד וְמִן פְּלִימַת, יַמַּת מִן אֲרַעֲכֶם. «לֹא פִלַּת:

10	וְאָקַח ف-أَخَذْتُ	אֶת- -	מִקְלֵי عَصَايَ	אֶת- -	נָעַם نُعْمَى	וְאַנְדַּע وَ-قَطَعْتُهَا	אֲתוֹ إِيَّاهَا	לְהַפִּיר لِإِنْقَاصِ	אֶת- -	בְּרִיתִי عَهْدِي	אֲשֶׁר الَّذِي	כִּרְתִּי قَطَعْتُهُ
	H3947	H0853	H4731	H0853	H5278	H1438	H0853	H0853	H0853	H1285	H3772	
	אֶת- מֵע-	כָּל- כָּל-	הָעַמִּים: الشُّعُوبِ									
	H0854	H3605										

אֲלֻסְבָּא. כָּל מֵע קָטַעְתֵּה אֲדִי עֵהְדִי לְאַנְצֻשׁ וְקֻשְׁתֵּהָ «נָעַם» עֲסַי פְּאַחַדְתִּי

11	וְתִפְרָא ف-انْتَقِضَ	בֵּינֵם فِي-الْيَوْمِ	הָהוּא ذَلِكَ	וַיִּדְעוּ ف-عَرَفَ	כֵּן كَذَلِكَ	עֲנִי مَسْأَلِيْنَ	הַצֹּאן العَنَمَ	הַשְּׂמָרִים الدِّين-يُرَاقِبُونَ	אֲתִי إِيَّايَ	כִּי أَنَّهُ	דְּבַר- كَلِمَةً-	יְהוָה يَهُوَه
	H0559	H3117	H1931	H3045	H6041	H6041	H6629	H8104	H0853	H1697	H3068	
	הוּא: هُوَ											
	H1931											

אֲרַב. כְּלֵמָה אֲנִי לִי אֲמַנְתְּרוֹן אֶלְנִעַם אִזְלִ עִלְמ וְהַכְּזָא אֵיּוֹם. זֶכֶך בִּי פִנְצֻשׁ

12	וְאֶמְרָא ف-فَلْتُ	אֲלֵיהֶם لَهُمْ	אִם- إِنْ-	טוֹב حَسَنٌ	בְּעֵינֵיכֶם فِي-أَعْيُنِكُمْ	הָבו أَعْطُونِي	שְׂכָרִי أَجْرَتِي	וְאִם- وَ-إِنْ-	אִלָּא لَا	חֲדָלוּ كُفُّوا	וַיִּשְׁקְלוּ ف-وَزَنُوا	אֶת- -
	H0559	H0413			H7939	H3051	H7939		H3808	H2308	H8254	H0853
	שְׂכָרִי أَجْرَتِي	שְׁלֹשִׁים ثَلَاثِينَ	כֶּסֶף: فِصَّةَ									
	H7939	H7970	H3701									

אַלְפֵה. מִן תְּלַתִּין אֲגֵרְתִּי פּוֹזְנוֹא פִּאֲמַנְתְּעוֹא. «וְלֹא אֲגֵרְתִּי פִּאֲעֻטוֹנִי אֵעִינְכֶם בִּי חֲסִן» אִן לְהֵם: פִּלַּת

13	וַיֹּאמֶר ف-قَالَ H0559	יְהוָה يَهُوه H3068	אֵלַי إِلَيَّ H0413	הַשְּׁלִיכוּ إِطْرَحْهَا H7993	אֶל- إِلَى- H0413	הַיּוֹצֵר الْفَخَّارِيِّ H3335	אֶרֶר تَمُنُّ H0145	הַיִּקָּר كَرِيمٍ H3366	אֲשֶׁר الَّذِي H3365	יְקַרְתִּי تُمُنُّ H3365	מֵעֲלֵיהֶם مِنْ-عِنْدِهِمْ H3947	וַאֲקַחְהָ ف-أَخْذْتُ H3947	
			וְאֶשְׁלִיךְ و-أَلْقَيْتُهَا H7993	אֵתוּ إِيَّاهَا H0853	בֵּית بَيْتٍ H0413	יְהוָה يَهُوه H3068	אֶל- إِلَى- H0413	הַיּוֹצֵר: الْفَخَّارِيِّ H3335					שְׁלֹשִׁים ثَلَاثِينَ H7970
													הַכֶּסֶף الْفِضَّةُ H3701

13 | ארב. בית פי אפחרי יל ואלقیטה אفضة من ألتلثین فأخذت به. « تمنوني أذی أکریم ألتمن ألفخاري، یل « ألقها أرب: لی فقل

14	וַאֲנֵדֶּ- و-قَطَعْتُ H1438	אֶת- - H0853	מִקְלִי عَصَايَ H4731	הַשֵּׁנִי الثَّانِيَةَ H8145	אֶת - H0853	הַחֲבָלִים حُبُلًا H0853	לְהַפֵּר لِاتْفُضَّ H0853	אֶת- - H0853	הָאָחֻזָּה الأخُوَّةُ H0264	בֵּין بَيْنَ H0996	יְהוּדָה يَهُودَا H3063	וּבֵין و-بَيْنَ H0996	
													יִשְׂרָאֵל: إِسْرَائِيلَ H3478

14 | וإسرائيل. يهوذا بين الإخاء لأتفض « حبالا » الأخرى عصاي قصفت ثم

15	וַיֹּאמֶר ف-قَالَ H0559	יְהוָה يَهُوه H3068	אֵלַי إِلَيَّ H0413	עוֹד أَيْضًا H5750	קַח- خُذ- H3947	לְךָ لَكَ H3627	כְּלִי أَدَوَاتٍ H3627	רָעָה رَاعٍ H0196	אֶנּוֹלִי: أَحْمَقُ H0196
----	-------------------------------	---------------------------	---------------------------	--------------------------	-----------------------	-----------------------	------------------------------	-------------------------	---------------------------------

15 | أحمق, راع أدوات بعد لنفسك « خذ أرب: لی فقل

16	כִּי لِأَنَّهُ H2009	הִנְהָ- هَآ-أَنَا- H0595	אֲנֹכִי أَنَا H0595	מְקִיִּם مُقِيمٌ H0595	רָעָה رَاعِيًا H0776	בְּאֶרֶץ فِي-الأَرْضِ H0776	הַנִּכְחָדוֹת الْهَالِكَاتِ H3582	לֹא- لَا- H3808	יִפְקֹד يَفْتَقِدُ H5289	הַנְּעָר الْفَتَى H5289	לֹא- لَا- H3808	יִבְקֹשׁ يَطْلُبُ H1245	
													וְהַנְּשָׁבֶרֶת و-الْمَكْسُورَةُ H7665
													וְהַנְּשָׁבֶרֶת و-الْمَكْسُورَةُ H7665

16 | أظلافها. « وينزع أسمان لحم يأكل ولكن ألقائم. يربي ولا أمنتكسر, يجبر ولا أمنتساق, يطلب ولا أمنتقطعين, يفتقد لا الأرض في راعيا مقيم هأنذا لأنني

17	הוֹי وَيْلٌ H1945	רָעִי ل-زَاعِي H7473	הָאֵלִיל الْبَاطِلُ H0457	עֲזִבִי تَارِكُ H6629	הַצֹּאֵן الْعَنَمُ H6629	חֶרֶב سَيْفٌ H2719	עַל- عَلَى- H2220	זְרָעוֹ زِرَاعِهِ H2220	וְעַל- و-عَلَى- H2220	עֵינִי عَيْنٍ H3225	יְמִינִי يَمِينِهِ H3225	זְרָעוֹ زِرَاعُهُ H2220	יְבוֹשׁ يَبْسُ H3001
													תִּבְשָׁשׁ تَبْسُ H3001
													וְעֵינִי و-عَيْنٍ H3225

17 | כלולא! תכל אליםני ועינה יבסא, תבס זרעה אלמני. עינה ועלי זרעה עלی السيف ألعنم! ألتارك ألباطل للراعي ويل